

Klassikkonäytelmästä pyyhittiin pölyt pois

Teatteri: Nummisuutarit on virkistävä uutuus kaupunginteatterin syysohjelmistossa.

ALEKSIS KIVI

Nummisuutarit - kansanooppera
Ensi-ilta 6.9.2014 Joensuun kaupunginteatterin suurella näyttämöllä.

Joensuun kaupunginteatteri marssittaa tänä syksynä lavalle Aleksis Kiven klassikkonäytelmään *Nummisuutarit* perustuvan läpilaulettuun, viisinäytöksisen oopperan. Esitys on erilainen, virkistävä ja leikkisä, ja Eskon surkukupaisasta kosioiretkestä kertova tarina yhdistää mukavasti nykypäivää ja perinteitä.

Lähtökohdat kuulostavat siltä, että käsissä voisi olla katastrofin ainekset, mutta klassikkoteksti taipuu hyvin myös kansanoopperaksi. Esityksen alku ei vielä oikein imaissut mukaansa, mutta näytelmän päästessä kunnolla käyntiin esitykseen uppoutui huolella. *Nummisuutarit* ei kuitenkaan ole helppo näytelmä, ja jakaa varmasti mielipiteitä.

Toteutus on hauska eikä liian ryppyotsainen. Näytelmässä on paljon huumoria, ja useampikin kohtaus, kuten Eskon tappelut ja ryyppäämiset, lyödään sopivasti lekkeriksi.

Musiikin sovittanut Petri Tiainen on tehnyt erinomaista työtä. Urkusäestys istuu esitykseen hyvin, ja uruista saadaan esiin myös yllättävämpiä soundeja. Kautta linjan musiikki on selkeästi tunnistettavissa Chydeniukseksi, mutta välillä on kuultavissa vivahteita esimerkiksi Ultra Brasta ja YUP:sta. Esityksen hienoimpia musiikkinumeroita on muun muassa Eskon tulkitsema tunteikas tango Kaunis hän on.

Ari Nummisen koreografia on vahvaa ja elinvoimaista. Vaikutteita on imaistu eri tanssityyleistä, mutta silti ilmaisu on yhtenäistä. Esityksessä moshattiin useaan otteeseen ja antaumuk-

” On mukava nähdä lavalla uusia, nuoria kasvoja.

Joensuun kaupunginteatterissa vierailleva Laura Hänninen tekee Nummisuutarin pääroolissa vakuuttavaa työtä ja heittäytyy Eskon rooliin antaumuksella.

sella, ja pitkien hiusten heiluminen näytti lavalla modernilta.

Esitys luottaa muutenkin kehoilliseen ilmaisuun, ja liike on isoa ja näyttävää. Tosin pari kertaa heiluminen lavalla menee vähän överiksi, ja asioiden laita selviäisi katsojille pienemmällä ja rauhallisemmalla ilmaisulla.

Tilasuunnittelu on vähäeleistä ja jyrkän pelkistetty lava an-

taa tilaa näyttävälle lavalla heilumiselle.

Roolitus on osunut nappiin. Tuotannossa on mukana seitsemän tanssijaa sekä viisi nuorta ja notkeaa vierailijaa. On mukava nähdä lavalla uusia, nuoria kasvoja, joille laulaminen, tanssiminen ja heittäytyminen ei ole mitenkään vierasta.

Laura Hänninen tekee näy-

telmän pääroolissa vakuuttavaa työtä. Hänninen heittäytyy rooliinsa huikkeen hyvin ja laulaa kauniisti. Myös Mirva Kuivalainen osoittaa olevansa erinomainen laulaja, ja kehonkieli sekä koreografia ovat tanssija-taustaisella näyttelijällä hallussa. Sini Siipola on esityksen upein tanssija, jonka askel ei paina ja joka taipuu vaivattomasti tyyliä toiseen.

Maria Sarkkinen on topakan Martan roolissa mukavan herksyvä. Myös Markku Maasilta ja Petteri Rantatalo heittäytyvät rooleihinsa antaumuksella.
KATJA REIJONEN

Koreografia ja ohjaus: Ari Numminen. Libretto: Kaj Chydenius. Musiikin sovitukset, harjoitus ja johto: Petri Tiainen (vierailija). Tilasuunnittelu: Iris Routa. Pukusuunnittelu: Vihtori Rämä ja Soile

Pajanen. Valosuunnittelu: Mikko Pajanen. Äänisuunnittelu: Miikka Ahlman. Rooleissa: Petteri Rantatalo, Niilo Savolainen (vierailija), Maria Sarkkinen (vierailija), Laura Hänninen (vierailija), Sini Siipola (vierailija), Markku Maasilta, Mirva Kuivalainen, Ilkka Marttinen (vierailija), Maarit Ryyänen ja Petri Tiainen. Tanssijat: Laura Tujula, Mea Lönnblad, Riina Paarma, Meeri Mäkinen, Veera Snellman, Maarit Ryyänen ja Natalia Oksanen.

VILLE KOKKOLA